

her foreligge, behøver ingen at have nogen Samvittighed heraf; det kan være, at Lokalerne have været temmelig smaa i de senere Aar. Det kan være, at man maa lade nogle Landbrugskandidater gaa over, men det betragter jeg ikke som nogen Fare for Samfundet. Jeg tror ikke paa den Ordning, vi nu have for Landbrugsviisningen, der særlig er teoretisk, og som det ærede Medlem fra Hjørring (Sungersen) heller ikke fandt var saa velstaaet. Jeg tror ikke, at det er af saa overordentlig stor Betydning for Landbruget, om en Mand er bleven Landbrugskandidat eller ikke, og derfor mener jeg, at man godt kunde jordre mellem de adgangssøgende og kun tage de bedste af dem i det Næste Aar, som Undersøgelserne vilde være. Jeg kan ikke sige, at den ærede Ordfører ved det, han sagde angaaende dette Spørgsmaal, paa nogen Maade har forbavset os, ligesom heller ikke hans Stilling ved Siden af den højtærede Minister forbavser mig.

Den højtærede Minister vilde imponere os paany ved sin Kommission; ja det er en dejlig Ting, at Regeringen samler nogle Mænd om sig, som den selv udvælger, og hvis Flertal absolut er Modstandere — jeg vil ikke tale om blot politiske Modstandere af dette Ting — men Modstandere af en mere almindelig Betragtning af disse Forhold, en Betragtning, som kunde synes at finde Anklang her, men som i Hovedsagen kunde siges at være forud enige med Ministeriet. Saa kommer man her med en saadan Regeringskommission som Kølbe og siger: Nu skulle I lyse den. Nej, det pleje vi ikke at gøre. Vi pleje at sige, naar vi saa en Regeringskommission paa Halsen: Lad os nu tage os i Aagt, lad os undersøge dette Spørgsmaal nok saa nøje, som hvis vi ikke havde en Regeringskommission. Jeg tror ogsaa, at det er en langt klarere Fremgangsmaade for Folketingets Vedkommende, og jeg tror derfor, at vi hellere maa lade være med at henvise dertil og kun betragte Sagen saaledes, som den nu foreligger fikseret i Lovforslaget og vil foreligge, hvis det bliver udført i Praksis. Det Resultat, jeg er kommen til, ligger i Dagsordenen. Vil man have Undersøgelsen mere delt, saa for mig gerne, naar man blot ikke fastslaar for bestandig, at Landbo-

højskolen, Agerbrugets første og eneste videnskabelige Institution, absolut skal ligge i Kjøbenhavn. Man maa blot skabe en saadan Institution ved den omhyggeligste Undersøgelse, idet man udfinder baade Bekostningen og Maaden, hvorpaa dette Forhold vilde kunne ordnes anderledes.

### Judenrigsministeren (Sungersen):

Jeg ønsker blot at sige til det ærede Medlem, at jeg har aldrig tænkt paa at imponere nogen, og jeg har heller ikke nogen Sinde tænkt paa at imponere det ærede Medlem paa nogen som helst Maade. Jeg synes, det var en ganske ufylldig Kommission, og det var aldeles ikke nogen Regeringskommission. Den var ikke saaledes befastet, men fremgik efter nogen Forhandling med Folketinget og Udvalg, hvoraf det ærede Medlem var Medlem — jeg veed nu for Resten ikke, om det ærede Medlem var med dertil. Der blev man enig om en saadan Ordning, og der var Medlemmer af Folketinget med i Kommissionen. Jeg skal tillade mig at minde om, hvad der er gaaet forud i denne Sag, og at der var en saadan Forberedelse og en saadan Kommission, hvori en Del Folketingsmænd toge Del. Jeg har saa meget mere Tøje til at nævne dette, som jo ærede Medlemmer, der erindre, hvad der skete den Gang, ville vide, at der var i alt væsentligt Enighed i denne Kommission, undtagen paa et ganske enkelt Punkt, og det mener jeg ikke at kunne lægge nogen Vægt paa, da der, som sagt, ellers var Enighed til Stede, ogsaa med de Herrer, som havde Sæde her i Tinget, og som tilbels have det endnu, og som vare det ærede Medlems Meningsfæller, i ethvert Tilfælde til en vis Grad — jeg veed ikke, i hvilken Grad dette til enhver Tid kan siges, men de vare enige med de andre. Derfor mente jeg, at der burde lægges Vægt paa Resultatet, og derfor troede jeg, at man, naar jeg kom herind, paa Forhaand vilde være enige med mig om denne Sag, end man har været om flere andre, som vi have behandlet her. Naar det ærede Medlem altsaa siger, at der ikke er sket noget mellem Ministeren og Tinget om denne Lov, er det en stor Fejlagelse. Der har en Gang været Udsigt til, at vi kunde blive enige om noget i Løven, men aldrig om det hele. Den Gang kom imidlertid